

De strijd van de Islam tegen de Koning der Koningen

Lezing te Gouda, 24 november 2001

over achtergronden en actuele gebeurtenissen

ná 11 september 2001

door

W. Westerbeke

STICHTING GIHONBRON
MIDDELBURG
2001

De strijd van de Islam tegen de Koning der Koningen

1. Wat is de betekenis van de naam Allah?
2. Wat is de uitleg van de oude theologen over de Islam in de Bijbel?
3. Wat moeten wij denken van de huidige situatie Islam contra Israël?
4. Wat mag de verwachting zijn voor de Islamitische volken?
5. Wat moeten wij doen?

1. wat is de betekenis van de naam Allah?

Het gaat nu in de eerste plaats om de *letterlijke* betekenis van de Naam, en niet van de eigenschappen die men Allah toekent.

De geloofsbelijdenis van de Islam begint met deze spreuk: 'Er is geen God dan Allah en Mohammed is zijn dienaar en profeet'.

Allah is de Arabische een naam voor *God*. De naam van God in het Hebreeuws is: Eloah (enkelvoud), in de verkorte vorm El en in het meervoud Elohim. In deze Naam zit het woord Eel, wat macht, kracht betekent. De letterlijke betekenis van het *Hebreeuwse* Eloah is, de *Almachtige*. De almachtige Schepper van hemel en aarde; en de *almachtige of vrijmachtige* Wetgever.

Het *Aramese* woord voor God is bijna gelijk aan het Hebreeuws, nl. *Elah*. Of, volgens buitenbijbelse bronnen: Alaha. Tot het Aramese volk behoorde de stammoeders van Israël, Rebekka, Rachel en Lea. Zoals u wellicht weet is een gedeelte van het boek Daniël in het *Aramees* beschreven. In de Statenbijbel wordt dit *Syrisch* genoemd. Daniël gebruikte de naam *Elah* aan het Chaldeeus koninklijk hof, waar het Aramees als Rijkstaal werd gesproken, in Daniël 2:23: 'Maar er is een God (Elah) in de hemel, Die verborgenheden openbaart.'

De Arabieren beschouwen zich als zonen van Abraham. Zij behielden vanaf oude tijden tot nu toe de oorspronkelijke Godsnaam. Mijn inziens hebben de Hebreeuwse en Aramese naam *Eloah* en *Elah* dezelfde betekenis als de Arabische naam *Allah*. Allah is volgens het Woordenboek een samengesteld woord van het Arabische lidwoord *Al* en het zelfstandig naamwoord *Ilah*. De letterlijke vertaling luidt dan *dé Almachtige*.

Adriaan Reland, 1676-1718, hoogleraar in Oosterse talen te Utrecht heeft een verhandeling geschreven over: "De Godsdienst en kriegsrecht der Mahometaanen", in 1718. Hij ontkent dat Mohamedanen een stoffelijke God stellen, zoals de heidenen, wat dikwijls door schrijvers beweerd wordt. Het Arabische woord wat Hem toegekend wordt betekent een algenoegzaam eeuwig Wezen."

Allah is dus in de oorspronkelijke betekenis *geen afgod*, zoals de afgoden van de Assyriërs, Babyloniërs of van de Griekse en Germaanse afgoden. Weliswaar hebben de aanhangers afgodische begrippen van Allah. Allah is evenmin een volksgeest.

Het ligt daarom voor de hand dat de Arabieren, die tot het Christelijk geloof kwamen na de uitstorting van de Heilige Geest, de naam Allah behielden. Zou men de Naam van de Allerhoogste God mogen veranderen? In de Arabische Bijbels is Eloah en Elihim vertaald met Allah. In de Arabische Bijbels komt de Naam Heere God voor als Arabu, dat is *Heere*, en Al-Ilahu, dat is *God*.

Tussen haakjes voeg ik eraan toe: de Nederlanders hebben - zo het schijnt - de Germaanse naam God ontleent van het afgodendom. Het betekent waarschijnlijk de *aangeroepene*. Evenwel werd deze Naam behouden, toen ze zich bekeerden tot het Christendom.

De literatuur vermeldt wèl dat de Arabische volksstammen, vóór de tijd van Mohammed, de leer van het veel godendom aanhingen. De oude bewoners van Mekka vereerden, Allah de Maangod als Schepper, en ca. 300 andere goden en godinnen. (De Islam, door Desmond Stewart, 1967, blz 14.) *De leer van de Islam* gaat ervan uit dat die niet begonnen is met Mohammed, nee, maar die bestaat al vanaf Abraham. Mohammed vernieuwde die door een Goddelijke openbaring.

De grote vraag is echter: *hoe omschrijft men Allah?* Welke volmaaktheden en eigenschappen kent men Hem toe?

De belijdenis van de Islam erkent de Goddelijke deugden die in de naam Allah worden uitgedrukt, zoals almachtig, overalometgenwoordig, alwetend, Die alles voorbeschikt, eeuwige, volmaakt, onafhankelijk, rechtvaardig, heilig, weldadig, en heel dikwijls, de Barmhartige, enz. De Mohammedaanse traditie kent 99 namen als mooiste lofprijzingen – of deugden- toe aan het enig Wezen. De koran schrijft: *Allah, er is geen God dan Hij, de Levende de Zelfbestaande*. Een van de uitspraken die onophoudelijk in de Islamitische godsdienst voorkomen is: *Allahoe Akbar*. Dat is een uitroep: *Allah is de allerhoogste!* Allah is een enkelvoud, de Enige. Maar, de meervoudsvorm in de Godheid, zoals Elohim, erkent de Islam niet. Zij verwerpen een meerderheid in de volmaakte éénheid Gods. Voor de meeste moslims is *Allah* alleen maar een begrip. Zoals u wel weet, is een gedeelte van de Koran overgenomen uit de 5 boeken van Mozes en uit de Joodse Talmoed.

Maar helaas, die omschrijving van God is niet volledig en is niet genoeg tot zaligheid. Het is een 'primitieve kennis' zoals de volken die hadden vóór de tijd van Abraham. Bovendien wordt de belofte en menswording van de Zaligmaker gemist. De kennis van de onbegrijpelijke, eeuwige mensenliefde van de Vader, die Hij in Christus heeft geopenbaard en Zijn inwoning in Zijn volk, door Zijn Geest, wordt totaal gemist. Zij verloochenen het eeuwig Zoonschap van Christus en Zijn borgstelling. *De Islam draagt één van de kenmerken van de Anti-Christ*. Mohammed pretendeerde Gods afgezant te zijn. Tegenover Christus als Profeet en Koning stellen ze Mohammed, als profeet en aards vorst op aarde. Hun Godsdienst is plagiaat.

Laten we gelijk een lijn trekken naar het Jodendom en het hedendaags Christendom. Het Jodendom verwerpt in het algemeen, Christus en het hele Nieuwe Testament. En velen in het hedendaags Christendom, hetzij rooms of protestants, verwerpen een groot aantal passages uit het Oude en het Nieuwe Testament. Velen verwerpen het Zoonschap van Christus of de Godheid van de Heilige Geest. Bovendien is de omschrijving die zij van de zalige, Drie-enige God geven, zó verward, zó gebrekkig en ze doet zózeer tekort aan de Goddelijke openbaring in de Heilige Schrift, dat er geen sprake meer is van het kennen en dienen van de ware God in Christus.

Er is geen kennis van God dan door openbaring. Hoe schriftuurlijk men God beschrijft, ons *denkbeeld* van Hem deugt niet.

Voor de meeste mensen die het Christendom belijden, is God ook alleen maar een begrip. En evenals de Moslims misbruik maken van hun valse religie, maken veel Christenen schromelijk misbruik van de Bijbel, om de zonde goed te praten, enz. Ja, het is zó treurig gesteld, dat de leefwijze van veel Moslims nog tot een voorbeeld strekken voor Christenen.

Komen we tot het rechtzinnige en bevindelijk volksdeel in Nederland en andere landen, dan is er over het algemeen, ook onder ons, zo'n onkunde van de alleen zalige en aanbiddelijke God, zoals Hij Zich in Zijn beminde Zoon heeft geopenbaard. Op veel kerken kan dit opschrift geplaatst worden: *'Hier wordt de onbekende God gediend'*. Ik zeg het met smart, want wij zijn allen diep schuldig, maar leven er helaas overheen.

2. Wat is de uitleg van de oude theologen over de Islam in de Bijbel?

De vraagstelling is te breed. Er is zo'n groot aantal boeken geschreven met verschillende visies, dat het niet mogelijk is hierop een kort antwoord te geven. In mijn publicatie: "*Ziet Hem, Hij Komt!*" heb ik geprobeerd deze materie uit te leggen. Maar om een overzicht te geven, wil ik het kort samenvatten.

Er zijn voornamelijk twee boeken waarin profetieën voorkomen die door de oude theologen worden uitgelegd, dat zij vervuld zijn geworden in het Mohammedanisme. De eerste vinden wij in Daniël 11 en 12. De tweede in de Openbaring van Johannes. We beginnen bij de laatste.

Openbaring 9 vers 13-19 is een profetie die door veel oude en nieuwere theologen van de Mohammedaanse volkeren wordt uitgelegd. Wij vinden daar een beschrijving van de zesde engel die op zijn bazuin blies. Daarop worden de vier engelen ontbonden *bij de Eufraat*.

De kanttekening geeft de volgende verklaring, noot 16: *Door deze vier engelen wordt meest van alle uitleggers verstaan de sekte der mohammedanen, die voornamelijk in vier volken bestaat, die al de anderen onder zich heeft gebracht, namelijk de Arabieren, Saracenen, Tartaren en Turken, waarvan de Arabieren en Saracenen wel van af 620 veel geweld tegen de christenen, en inzonderheid tegen het Roomse Rijk in oosten en westen hebben gebruikt; maar zijn daarna wederom van de christenen tot over de Eufraat gedreven, totdat omtrent het jaar 1300 als het Antichristendom op zijn hoogste was, en de rechtzinnige christenen het meest waren verdrukt, de Tartaren en Turken uit beide Armeniën, die tegen de Eufraat liggen, zijn doorgebroken, en geheel Azië en Afrika hebben overlopen en ten ondergebracht, en het Griekse of het Oosterse Rijk, waarvan Constantinopel het hoofd was, tenietgedaan. In welke krijgen veel bloed vergoten is, enzovoort.*

Andere theologen passen het blazen van de *vijfde* bazuin toe op de opkomst van de Arabische Mohammedanen en het blazen van de *zesde* bazuin op de Turkse machten, die een gedeelte van Europa overwonnen.

De Valse Profeet, die genoemd wordt in Openb. 16:13 en 19:20 wordt door diverse theologen óók op het Mohammedanisme toegepast.

Daniël ontving een gezicht van de vier wereldrijken en de daaropvolgende antichristelijke regering, zie Daniël 7.

Babylonische rijk	607-538 v. Chr.	70 jaar
Rijk van de Perzen en Meden	537-338 v. Chr.	300 jaar
Grieks-Macedonische rijk	337- 68 v. Chr.	270 jaar
Romeinse rijk	68 v. Chr.-476 na Chr.	545 jaar

Het West-Romeinse rijk viel na 476 jaar uiteen in ongeveer 10 koninkrijken. Rome werd door diverse overheersers bestuurd. Telkens kwam de stad weer terug onder Oost Romeins bestuur en dat duurde tot het jaar 732. Vanaf 756 regeerde de paus officieel als wereldlijk vorst en als kerkvorst over de stad; zie uitleg over Daniël 7:24 en 25.

Daniël kreeg een dieper inzicht in hetgeen *het Joodse* volk allemaal zou overkomen door de overheersing van Egypte en Syrië, tijdens het derde wereldrijk. In hoofdstuk 11:21 wordt gesproken over de koning van het Noorden. Daar wordt Antiochus IV Epifanus, die van 175-164 voor Chr. koning over Syrië was, mee bedoeld. In Dan. 11:22 wordt zijn eerste veldtocht beschreven tegen Israël; en vers 25 de veldtocht tegen Ptolemeüs Filomator, de koning van Egypte. Deze tocht vond plaats in 175 v. Chr. De engel noemt hem de koning van het Zuiden.

Antiochus beschouwde zichzelf als een zoon van de afgod Zeus. Vandaar dan ook de uitdrukking: *"Hij zal zich verheffen boven allen God"*, Dan. 11:36. In 168 v. Chr. maakt Antiochus weer een veldtocht naar Egypte. Hij wordt van over de zee aangevallen door de Romein Attilus. In hoofdstuk 11:29 en 30 wordt van "schepen van Chittim" (= Romeinen) gesproken, die hij bestrijdt. Intussen breekt er in Jeruzalem een opstand uit. Daarop stuurt Antiochus zijn legeroverste Appolonius naar Jeruzalem, ongeveer mei 168 v. Chr. Deze Apolonius verwoest de stad grotendeels en hij richt ook een afgodsbeeld op in de tempel, de 15^e Chisleu, ca. de maand december. Daarna laat hij varkens offeren bij de inwijding op 25 Chisleu. Dan. 11:31 noemt dit een "gruwel der verwoesting".

Judas de Makkabeeër herovert Jeruzalem op de Syriërs in 165 v. Chr. en hij verwijderd het afgodsaltaar, zie Dan. 11:34. De daaropvolgende tempelreiniging duurt 30 dagen en de tempel wordt weer ingewijd op 25 Chisleu, drie jaar nadat deze ontheiligd werd.

Ondertussen ging Antiochus op krijgstoct tegen Phrates, de koning der Parthen die de oostgrens van Syrië had aangevallen. In hoofdstuk 11:44 worden dit de geruchten van het oosten en het noorden genoemd. Waarschijnlijk moeten we hier bij het noorden aan een volk uit Armenië, dat ligt ten noorden van Syrië, denken.

De oorlog tegen de Parthen werd door Antiochus verloren. Op zijn terugkeer stierf hij na een korte ziekte in Perzië. Men schrijft dat zijn dood 1 à 2 maanden na de tempelinwijding plaats vond ongeveer in het begin van 169 v. Chr. *"Hij zal ten einde komen en geen helper hebben"*, Dan. 11:45.

Het hiervoor gestelde kunnen we beschreven vinden in de apocriefe boeken van de Makkabeeën.

Daarna zal Michaël opstaan, in een benauwde tijd, zoals er nog nooit tevoren geweest is, Dan. 12:1. Wanneer zal er verlossing komen? Wel, we lezen het ook in hetzelfde hoofdstuk: *"Na een bestemde tijd, bestemde tijden en een helft."* Dan. 12:7. Wat moet hier nu onder worden verstaan? Wel, profetische dagen betekenen in de Bijbel dikwijls jaren; zie daarvoor Ezech. 4:5.

Dus "een tijd" een jaar van 360 dagen.

"Bestemde tijden", in het Hebreeuws staat eigenlijk een dubbel jaar; dus: 720 dagen.

"Halve tijd", dat is een half jaar dus 180 dagen.

Bij elkaar is dat 1260 dagen of 42 maanden.

De regeringsduur van de pauselijke antichrist.

Antiochus IV is een profetisch type van de antichrist die de Nieuw Testamentische kerk zal vertreden gedurende 1260 dagen, zie Openb. 11:2 en 3. Kort en krachtig laat de kanttekening zich uit over de regering van de antichrist:

Openbaring 11:2, noot 8 "42 maanden".

"Hierdoor wordt de gehele tijd van de heerschappij van de antichrist verstaan. Doch de rekening van het begin en het einde van deze tijd wordt verscheiden genomen, gelijk

op het volgende zal aangetekend worden. **Maar het allerzekerst is, dat wij de vervulling daarvan met lijdzaamheid verwachten."**

Een treffend opmerking vinden wij bij Openbaring 12:14, noot 34 "een tijd en tijden en een halve tijd". "... *En dat de Joden zelven, voor de voleinding der wereld zullen worden bekeerd en tot de ware Kerk van Christus vergaderd, Rom. 11:25, 2 Kor. 3:14 enz. Daarom moeten deze tijd, tijden en een halve tijd genomen worden voor een tijd die God wel bekend is; en ons niet dan met de uitgang zal bekend worden ...*" enz.

Openbaring 13:3, noot 9 "opkomst van de antichrist".

... "Dat het Romeinse keizerrijk een dodelijke wonde heeft verkregen, maar dat het Rijk herleefde in de vorm van kerkelijke machten ten tijde van keizer Justinianus in 550 en onder enige volgende keizers, maar die wonde is ten volle geheeld door Pepijn en Karel de Grote ... enz."

De oudvaders noemen de antichrist:

- a. de paus als wereldlijke kerkvorst verenigd met
- b. de regeringen die uit het West-Romeinse rijk voortkwamen, de zogenaamde 10 hoornen.

Deze twee worden in Openbaringen 13 *het Beest* genoemd dat uit de volkerenzee opkomt.

Ten tijde van de Reformatie, en vooral na de Franse Revolutie, wierpen de Europese rijken het pauselijke juk af, Openbaringen 17. *Het Beest* ging in de vorm van revolutionaire machten, nationalisme, liberalisme, communisme, pacifisme, nazisme en socialisme. J. C. Philpot noemt deze regeringsvorm in Europa de Ongeloof-antichrist. Zijns inziens is dat de 8e koning, Openb. 17:11. D.w.z. de Pauselijke Curie was de 7e regeringsvorm in Europa, de Revolutionaire macht is de 8e. De antichrist nam een andere vorm aan. Europa werd in hoofdzaak geleid door het Beest En wat heeft de kerk ook daaronder geleden! En voor de Joden was de uitroeiing onder de nazi's erger dan alles wat het volk geleden heeft vanaf haar bestaan.

Het is wel opmerkelijk dat die laatste vormen van de Antichrist of al gevallen zijn, of bezig zijn te vallen, ca. 200 jaar na de Franse Revolutie.

Na 1992/1993 is Europa over het algemeen democratisch geworden, met een restant van afvallige godsdiensten. Toch is er ook een lichtzijde. Is het een kleine zaak dat er godsdienstvrijheid is in heel Europa en in de grootste delen van de wereld? Dit is uniek in de geschiedenis. Het is sinds keizer Constantijn, 323 na Chr. niet meer voorgekomen. En de Joden hebben het nimmer genoten.

Een democratisch Europa, geleid door het Europees Parlement mogen we wel bij het Babylon uit Openbaring 18 vergelijken. Het Middeleeuwse Roomse Babel ging gedeeltelijk ten onder, het Nationaal-socialistische Babel eveneens. En zo zal ook het democratische Babel - de Europese Unie in zijn huidige vorm - niet blijven bestaan.

Onze kanttekenaars hebben een mooie opmerking over de val van Babylon.

Eerst schrijven zij erover in Openbaring 14. In vers 6 noot 15 zeggen de kanttekenaren dat de **leer van het Evangelie met trappen in de kerken hersteld zal worden** Kanttekening, noot 22: "*Haar val is bij God besloten en wordt reeds in de harten van*

velen begonnen en zal van nu voortaan meer en meer bevorderd worden, totdat zij eindelijk geheel zal uitgevoerd zijn, gelijk hierna **hoofdstuk 18** in het brede zal worden verklaard. Deze woorden zijn genomen uit Jes. 21:9 en Jer. 51:8."

Dit Babylon zal niet door wapengekletter overwonnen worden, maar door een geestelijke overwinning. Door Gods Woord. Openb. 17:14, noot 36:

*"Namelijk door een **geestelijke** overwinning dat zij de ware en zaligmakende leer van Christus niet zullen kunnen uitroeien, wat zij ook doen. Maar dat Christus door Zijn uitverkorenen en gelovigen, in spijt van al zulk geweld, dezelve zal verbreiden in de wereld. Als ook door vele uiterlijke overwinningen die Hij de Zijnen in de wereld over hen zal geven, gelijk de voorbeelden in deze en in de **voorgaande eeuw** bewijzen..."*

De val van Babylon in **hoofdstuk 18** verklaren de kanttekenaars als volgt, noot 2: *"Sommigen verstaan dit van Christus Zelf en Zijn komst ten oordeel wanneer hij de Antichrist geheel zal teniet doen, 2 Thess. 2:8 ... Het is waarschijnlijker dat hier van de val dit Babylon en de **uitroeiing van haar troon** wordt gesproken die nog **tevoren** zal geschieden, tot een voorbeeld van Gods rechtvaardig oordeel **voor de gehele wereld**, gelijk het ook daaruit blijkt, dat God in het vierde vers Zijn volk beveelt uit haar te gaan, opdat ze haar zonden en plagen niet deelachtig worden. Hetwelk op de uiterste dag niet wel kan gepast worden. Van welke laatste wraak over het Beest en de valse profet eerst zal gesproken worden, Openb. 19:20 en 21."*

De Mohammedaanse antichrist

We doen de Heilige Schrift tekort als we Antiochus IV (de Koning van het Noorden) alleen zien als een type van de paus, zoals de meeste Godgeleerden doen. Hij is het ook van de Moslim.

De kanttekening van de Statenbijbel zegt over Daniël 11:40, over de koning van het Noorden en het Zuiden: "Enigen verstaan bij de koning van het Noorden de *Turken*; en van het zuiden de *Saracenen*. (Arabieren). Over Daniël 11:44, noot 99 zegt de kanttekenaar: *De vervulling van deze zaak zal door God te Zijner tijd worden geopenbaard.*" Polus schrijft over Dan. 11:45: "Het betreft de Turk en de Paus, beide Antichristen, de één buiten, de ander in de tempel van God."

De duur van de tempelonthelving door Antiochus noemt de engel in Dan. 12:7 *"Na een bestemde tijd, twee tijden en een helft en als hij zal voleind hebben te verstrooien, de hand des heiligen volks."* Dit zijn 1260 dagen zoals we hiervoor al hebben aangetoond. Antiochus verwoestte Jeruzalem, verstrooide het Joodse volk en ontheiligde de tempel. Tot hoelang? *"En van dien tijd af dat het gedurig offer zal weggenomen en de verwoestende gruwel zal gesteld zijn, zullen zijn duizend tweehonderd en negentig dagen. Welgelukzalig is hij die verwacht en raakt tot duizend driehonderd vijf en dertig dagen"*, Dan. 12:11 en 12.

Diverse leerzame verklaringen zijn hierover geschreven. De eenvoudigste verklaring zoals van Polus, Welsh, Henri, laat ik volgen, al blijven er vragen. Antiochus Epifanus liet ongeveer mei 168 v. Chr. Jeruzalem verwoesten en richtte een afgodsbeeld op in de tempel. Dan. 11:31 noemt dit een "gruwel der verwoesting".

Vanaf de verwoesting tot het ontheiligen van de tempel, ongeveer mei tot november, worden er 6 maanden geteld (halve tijd) dat is 180 dagen.

Vanaf ongeveer november 468 v. Chr. tot november 465 (een tijd en twee tijden) worden er 1080 dagen geteld. Bij elkaar zijn dat de 1260 dagen.

Vanaf het verwijderen van het afgodsaltaar tot de heropening van de tempel op de 25e Chisleu worden 30 dagen geteld zodat men tot 1290 dagen komt.

Vanaf de heropening tot de dood van Antiochus worden 45 dagen geteld, zodat men in totaal op 1335 dagen komt.

Op de 25e Chisleu vierden de Joden *het feest van de tempelreiniging*. Jezus heeft dit ook onderhouden, Joh. 10:22.

Er zijn diverse en leerzame verklaarders die de koning van het noorden zien als een type van de *paus* en de koning van het zuiden als type van de Mohammedanen en voornamelijk van het Turks-Ottomaanse rijk en zijn militaire activiteiten. Deze zaken laten we in dit verband rusten.

Veel theologen zien Antiochus Epifanus als een type van de paus, in de periode toen die de kerk overheerste. Hoeveel te meer kunnen we hem beschouwen als een type van de **Mohammedaanse machten** die Jeruzalem letterlijk vertreden hebben? En die bovendien de kerk des Heeren in het oosten onder de voet hebben gelopen? Dat een profetisch type meerdere **valse godsdiensten** kan afbeelden, kunnen we leren uit Jes. 9:14: "De oude en aanzienlijke, die is de kop, maar de profeet die valsheid leert, die is de staart."

De opkomst van de antichrist tijdens de vijfde bazuin wordt vergeleken bij sprinkhanen die zo groot als paarden waren, Openb. 9:1-12. Als je dat aandachtig leest, lijkt het wel of je de Arabische paarden door het Midden Oosten ziet galopperen met daarop de Mohammedanen. De verklaarders zien er dan ook niet alleen de pauselijke horden in, maar ook de Mohammedaanse. Er is een verklaarder die wijst op de getalswaarde van het Griekse Moamētis wat juist 666 is, maar dat is mijns inziens niet doorslaggevend.

Antichristenen hebben een speciaal kenmerk: ze hebben een imitatie, een nabootsing van Christus. De paus imiteert - als plaatsvervanger van God - het koningschap van Christus en, door o.a. de mis, ook Zijn priesterschap.

Mohammed is vooral een imitatie van Christus als Profeet, de Gezant van God. "Er is geen God dan Allah en Mohammed is Zijn Profeet", is de leuze van de Mohammedaan. Deze visie is gebaseerd op de leer van Mozes dat God enig God is en Mozes Zijn profeet.

Plusminus 607 na Chr. begon Mohammed op 38-jarige leeftijd zijn gezichten te openbaren. In het jaar 610 "verscheen" Gabriël aan hem. Zijn volgelingen hielden hem voor een profeet van God, die al door Mozes was aangekondigd, Deut. 18:18. Heeft u het opgemerkt dat de paus in hetzelfde jaar, in 607, algemeen bisschop werd?

De Joden en het land onder het Mohammedanisme

De geschiedenis heeft zeer duidelijk bewezen dat de 1335 symbolische dagen onder Antiochus, haar vervulling krijgt onder de Moslim. Het Romeinse Rijk heerste over Israël vanaf 63 v. Chr. tot 637 na Chr. Van deze 700 jaren was het land ongeveer 300 jaar onder Christelijk-romeins bestuur. Met kleine onderbrekingen, o.a. door Perzisch bestuur, bleef het land onder Oost-romeinse keizers.

Eind 637 wordt Jeruzalem veroverd door één van de vier legers die kalief Omar er op uit stuurde om het Midden Oosten aan zich te onderwerpen. Deze Omar bestemde de Tempelberg voor een nieuwe moskee.

Palestina, na de verovering door Omar toen een provincie van Syrië, kwam onder de gouverneur Abri Sofian. Desondanks bleven het land en Jeruzalem hun Joods/Christelijk karakter behouden.

In 640 werd Sofians zoon Moeawiya gouverneur. In 656 stierf de derde kalief Othman en genoemde Moeawiya wilde de vierde kalief Ali niet meer erkennen en trok dan ook gewapend tegen hem op. De kalief verloor de strijd in de kameelslag, op 28 juli 657, te Siffin.

Men besloot om arbitrators (scheidsrechters) te laten beslissen wie de ware opvolger van Mohammed was en dus kalief moest zijn. De eerste ontmoeting vond plaats in februari 658.

De zaak werd echter niet opgelost, **maar Syrië, waaronder Palestina viel, erkende Moeawiya als kalief in april 658.**

Een grote stap vooruit was dat Amr. B. al-As, de gouverneur van Egypte, Moeawiya ook als wettig kalief erkende. Deze overeenkomst werd gesloten in Jeruzalem op 18 juli 658. Ali verloor zijn gezag **en de nieuwe kalief eiste Jeruzalem op als heilige Mohammedaanse stad.** Hij liet zich te Jeruzalem daadwerkelijk uitroepen tot kalief in juli 660 en hij bad bij die gelegenheid te Golgotha, Gethsëmané en het graf van Maria.

De Encyclopedie over de Islam zegt hiervan: *"Dit was meer dan een politieke gebeurtenis, het was een manifestatie dat de Islam de erve van de voorgaande Joodse en christelijke godsdienst overnam. Hoezeer Moeawiya zich als opvolger van Gods profeet beschouwde, bleek uit de voorbereidselen om een moskee op de Tempelberg te bouwen en dat met zodanige versierselen waarvan zij zeiden dat het de vervulling is van Jes. 54:12. Deze moskee werd gebouwd in de periode 687-691."*

Hoe duidelijk is door het Mohammedanisme vervuld hetgeen Daniël van Antiochus heeft geprofeteerd: "Hij zal de tenten van zijn paleis planten tussen de zeeën aan de berg des heiligen sieraads, Dan. 11:45. Het heilige sieraad is de woonplaats des Heeren op de Tempelberg. De paleistent is zijn koninklijke veldtent, vanwaar het gezag uitgaat. Dit is enigszins vervuld door Antiochus, maar in een volle zin door de Mohammedanen.

Uit de hierna volgende tijdtabel kunnen wij de tijdperken zien waarin de profetie in vervulling is gegaan:

658-1072	Arabische overheersers
1072-1099	Seldsjoekse Turken
1099-1291	Kruisvaarders
1291-1517	Mammelukken
1517-1917	Ottomaanse Turken
1917	Generaal Allenby verdrijft de Turken in december 1917 en Engeland neemt Palestina als mandaatgebied, de zogenaamde Balfourverklaring. De volkerbond bevestigt het mandaat van Engeland over Palestina en Transjordanië in 1922.
29 nov. 1947	Op 29 november 1947 aanvaarden de VN het verdelingsplan tussen Trans Jordanië en een gedeelte van Palestina waardoor een Joodse en een Palestijnse Staat [= Jordanië] mogelijk wordt.
14 mei 1948	Op 14 mei 1948 wordt de staat Israël uitgeroepen.
7 juni 1967	Op 7 juni wordt Jeruzalem (oostelijk deel) op de Arabieren veroverd.
1991-92	Vredesconferentie met de Arabische volken. De Joden krijgen uit alle landen in de wereld toestemming naar Israël te emigreren.

We zien dus dat de perioden zijn vervuld:

657/8 plus 1260 jaar geeft 1917/18
 657/8 plus 1260 plus 30 jaar geeft 1947/48
 657/8 plus 1260 plus 30 plus 45 jaar geeft 1992/93

Laten we nog kort onze aandacht geven aan Dan. 12:1: *"En te dien tijde zal Michaël opstaan, die grote vorst die voor de kinderen uws volks staat, als het zulk een tijd van benauwdheid zijn zal, als er niet geweest is sinds dat er een volk geweest is tot op dienzelfen tijd toe. En te dien tijde zal uw volk verlost worden, al wie gevonden wordt geschreven te zijn in het boek."*

De kanttekening merkt hierbij op in noot 3: *"Opstaan betekent zich opmaken om Zijn kerk te verlossen, eerst van de vervolgingen van Antiochus en ten laatste ook van de vervolgingen van de antichrist"*.

Michaëls opstaan tot verlossing van de Joden kent dus 3 stadia:

1.

Op 2 november 1917, vond de Balfour-proclamatie plaats waarin de Britse regering verklaarde dat ze "stemde vóór de vestiging van een nationaal tehuis voor het Joodse volk in Palestina." De strijd in de 1ste Wereldoorlog bracht de Britse troepen in het land Israël. Op 11 december 1917 liep Generaal Edmund Allenby blootshoofds tussen de juichende menigte de oude stad van Jeruzalem binnen, om vanaf de stoep van de Citadel van David officieel de bevrijding van zeven eeuwen Islamitische overheersing

te proclameren. De Turken hadden zich officieel overgegeven op 9 december. 11 december was juist Chanoekefeest, het Joodse feest van licht en vrijheid, waarop de Maccabese overwinning op de Syrische veroveraars (164 v. Chr.) gevierd wordt. Een overwinning die een nieuw tijdperk van nationaal herstel inluidde.

Mede door de eerste wereldoorlog werd het Turks, Mohammedaans rijk verbroken. Vanaf 1918 werd het Midden Oosten opgedeeld in mandaatgebieden en zelfstandige, seculiere staten. Dat veroorzaakte een geweldige verandering in het militaire-, politieke- en aardrijkskundige landschap. Na verloop van de jaren gingen deze staten teruggrijpen naar de Oudheid. Egypte kreeg nieuwe belangstelling voor de Farao's, Irak ging terug naar de Akkadiërs en Babyloniërs, en de extremisten onder allen wilden terug naar de tijd van het Kalifaat. En de Joden kregen een Nationaal Tehuis aangewezen.

Toen die oorlog eindigde, was de wereld en haar leefgewoonten totaal veranderd. Wereldrijken en tronen waren verdwenen om nooit meer terug te keren: het Turkse rijk en zijn sultans, het Oostenrijks-Hongaarse keizerrijk, het Russische tsarenrijk, het Duitse keizerrijk en in 1914 verdween het Chinese keizerrijk. Sommigen hadden duizenden jaren bestaan.

Voor de menselijke beschaving is het een tijd geweest die met niets te vergelijken is: Het marxisme kwam tot bloei in 1917, temidden van alle ontredde, en trad naar voren om de mensheid te domineren voor de rest van deze eeuw.

2

De tweede periode heeft vooral betrekking op het Europese Jodendom dat vreselijk heeft geleden onder de antichristelijke machten van de Nazi's. Een tijd van benauwdheid brak er voor de Joden aan zoals er nog nooit geweest was en voor de Joden ook nooit meer zal komen. Minstens 6 miljoen Joden vonden de dood. Het lijden was afschuwelijk, het was een Armageddon.

De tweede wereldoorlog heeft geleid tot het verdwijnen van de Britse heerschappij, van het kolonialisme van de sterke machten, met als resultaat het verschijnen van zoveel nieuwe staten, dat de politieke landkaart van de wereld totaal veranderd is en nog steeds verandert. Vanaf die tijd verscheen het Communisme als een wereldmacht die half Europa in zijn ijzeren greep kreeg. Philpot voorspelde het reeds: *er zal een ijzige hagelbui komen over Europa, maar niet voor altijd, en ook niet over Engeland.* Het was voorbestemd om vele naties te onderwerpen, totdat de helft van wereldbevolking onder zijn invloed was gekomen. Het is een van de belangrijkste onderdelen van de beving geworden, want maar weinig machten in de geschiedenis hebben zo'n enorme verandering en lijden in de geschiedenis teweeggebracht als het communisme.

Uit alle veranderingen die het gevolg waren van deze oorlog, kwamen mensen tevoorschijn met nieuwe levensopvattingen. Er ontstond grote leegloop binnen de kerken, een groei van secularisatie en atheïsme. Nieuwe opvattingen over de maatschappij, familielevens e.d. Bovendien een opkomst van intellectuele en politieke bewegingen, die tot doel hadden om Joodse en Christelijke levensopvattingen te vernietigen en die te vervangen door vroegere heidense normen.

Temidden van al deze beroering werd *Israël* geboren om zijn plaats in te nemen bij de soevereine staten. *Zou een land kunnen geboren worden op één enige dag?* Jesaja 66. In september 1897 werd het eerste Zionisten Congres in Bazel gehouden. Theodor Herzl schreef in zijn dagboek: "Als ik het Bazel Congres in enkele woorden zou moeten samenvatten - die ik niet openbaar zou durven maken - zou ik zeggen: "In Bazel grondvestte ik de Joodse staat!" Als ik dit hardop zou zeggen, zou de hele wereld me uitlachen. Maar over vijf, misschien tien, maar zeker over vijftig, jaar zal iedereen het zien."

Zijn voorspelling is precies vijftig jaar later uitgekomen. In november 1947 namen de Verenigde Naties met tweederde meerderheid een resolutie aan die opriep tot het vestigen van een Joodse staat. De geboorte van de staat Israël vond plaats 14 mei 1948.

3.

Zoals we hiervoor al gezien hebben, loopt de derde periode, 45 jaar, van 1947/48 tot 1992/93. Direct na het uitroepen van de Staat Israël verklaarden de omliggende landen de oorlog.

Vijftig jaar nadat de Turken - de Mohammedanen - verdreven werden uit het land Israël, later, op 7 juni 1967, heroverde de Israëlische legermacht de oude stad Jeruzalem die herenigd werd met West-Jeruzalem. In 1980 werd Jeruzalem uitgeroepen tot "de eeuwige en ondeelbare hoofdstad van Israël en het Joodse volk".

Zodra Israël in 1967 Jeruzalem, Juda en Samaria in bezit nam en de Sinaiwoestijn veroverde, vond er in de wereldpolitiek een grote wending plaats. Langzamerhand begonnen de Islamitische landen, bewapend te worden door hun grootste vijand, de communistische machthebbers in de wereld.

Dit leidde tot de beruchte Yom-Kippoer oorlog op 6 oktober 1973. Egypte en Syrië, gesteund door een gigantische wapenmacht uit communistische landen vallen Israël van twee kanten aan. De oorlog kost ongeveer 4000 Joden het leven. Na bange dagen krijgt Israël de overhand. Deze gebeurtenissen zijn van veel groter belang en omvang geweest dan velen denken. Het was een confrontatie die zo overweldigend was voor het kleine Israël dat niets dan een Goddelijk ingrijpen deze overval tot stand kon brengen.

Nauwelijks was de oorlog voorbij of de olie embargo, de politieke strijd en de propaganda strijd brak los. Er ging praktisch geen jaren meer voorbij of de Verenigde Naties namen resoluties aan tegen Israël gericht.

De oorlog brengt een internationale wapenwedloop op gang. De atoomwapen-productie wordt versneld door de wereldmachten.

Na de oorlog komt er een opleving van de Islam. De Arabische wereld zet de strijd verder door de wereldpers. Een lastercampagne tegen Israël doet overal, zelfs in de kerken veel kwaad. Een machtig wapen is de economische boycot van bedrijven die met Israël handelen. Vooral de olie-embargo toont de macht van de Arabieren. De wereldpolitiek begint zich rond Israël toe te spitsen. Een economische- en regeringscrises in Israël is het gevolg, in 1980. Een heel gevoelig verlies voor hen is de teruggave van een gedeelte van de Sinai aan Egypte.

Ondanks dat wordt op 31 juli 1980 Jeruzalem uitgeroepen tot eeuwige en ondeelbare hoofdstad van Israël. Enkele dagen later neemt de Verenigde Naties een resolutie aan dat Israël zich uit alle "bezette" gebieden moet verwijderen voor of op 15 november 1980. Als de Almachtige toen niet ingegrepen had wat zou er gebeurd zijn?

Op 22 sept.1980 breekt de oorlog uit tussen Iran en Irak. De hele Arabische wereld wordt hiermee geconfronteerd. De oorlog tussen Iran en Irak eiste minstens 1 miljoen doden. Is het niet erg dat zoveel jonge levens vielen? Niets dan de banier van het Evangelie kan de Mohammedanen verlossen.

Opnieuw pakken donkere wolken zich samen boven Israël. In het Midden-Oosten wordt een wapenarsenaal opgebouwd door landen uit alle delen van de wereld. In april 1982, 15 jaar na de verovering van Jeruzalem, valt Israël Libanon binnen. Ze vernietigen de vijandelijke stellingen en maken een grote hoeveelheid oorlogsmateriaal buit, opgebouwd door de moordzuchtige P. L. O. Het kost 460 Israëli's het leven. De P. L. O. gaat verder met terreurdaden en wereldwijde lastercampagnes. Israël komt in en isolement. Geen land houdt dat economisch vol. Bovendien breekt op 9 dec. 1987 *de Intifada* uit, dat is de Palestijnse opstand binnen Israëls grenzen. Een situatie die volgens de premier als oorlogstoestand moet beschouwd worden.

De Verenigde Naties hebben in de afgelopen 43 jaar zo'n 35 resoluties tegen Israël aangenomen. Volgens prof. Blum lijkt het wel of Israël verantwoordelijk is voor meer dan 90% van de wereldproblemen. Een dieptepunt vond plaats op 10-11-1975 toen het Zionisme als een vorm van racisme veroordeeld werd. Ter vergelijking: tijdens de ruim 8-jarige oorlog tussen Iran en Irak werd er niet eens een debat gehouden in de Veiligheidsraad!

In de loop van 1990 ontwikkelt zich een zelfde soort situatie als in 1980. De Arabieren zijn woedend over de grote immigrantenstroom naar Israël. Hadden ze één blok gevormd tegen Israël, wie had hen tegen kunnen houden? Opmerkelijk is de wending in het oorlogsfront. Irak valt Koeweit binnen, aug. 1990 waardoor de Arabische wereld verdeeld wordt.

Op 17 jan. 1991 breekt de Golf-oorlog uit. President Saddam Hoessein neemt het initiatief om Israël door Scud-raketten te vernietigen. Er vallen 39 raketten op Israël. Slechts enkele doden en veel materiële schade in Tel Aviv is de eindbalans. Heel wat Joden kunnen spreken over bijzondere bewaring in de benauwdheid. Opmerkelijk is ook dat de oorlog eindigde op het Purimfeest, 28 febr.

De Israëlische kranten maakten in 1990 de balans op: 7 oorlogen vanaf 1948 kosten 17.172 doden.

Er bestaat geen twijfel over dat, als de Islamitische en communistische machten samengewerkt hadden, zij Israël zouden vermoord hebben. Maar dan waren ze er zelf ook niet meer geweest.

Het is opmerkelijk dat Israël in deze strijd niet te strijden had. Een coalitie van legers uit de Westerse wereld bonden de strijd aan tegen de macht van Saddam Hoessein. De vijandige macht werd verslagen. Door de val van het Communisme, 1989-90 verzwakte de oorlogsmacht van Arabische landen, óf de economie stortte in, of ze strijden tegen elkaar.

In 1991-92 waren er tal van landen die met Israël in vrede wilden leven. De Verenigde Naties hebben hun resolutie van 1975 ingetrokken. Heel wat landen uit alle delen van de wereld knopen (diplomatieke) betrekkingen aan met Israël. Zelfs landen als Pakistan, India en China horen erbij met het doel om mee te kunnen doen in het zgn. vredesproces. Deskundigen wezen erop dat Israël uit z'n isolement raakte.

De Islamitische landen vormen een macht die de hele wereld zouden kunnen verwoesten en Israël in de grond boren, indien ze één blok vormden. Maar we moeten goed op de voorzienigheid letten, die in hun eenheid blaast. Op kritieke momenten komen telkens barsten in hun diplomatieke conferenties. Na ca. 7 jaar oorlog tussen Irak en Iran kwam de Golfoorlog in 1991, waardoor de Islamitische landen zelfs gedwongen werden aan te schuiven aan de onderhandelingstafel met Israël. Nooit had iemand deze hoop durven publiceren in 1967!

De "vredesconferentie" voor het Midden-Oosten begon in Madrid op 30 okt.1991. Premier Shamir zette in een heldere rede de bestaansgrond van Israël uiteen. Hij beriep zich herhaaldelijk op de profetie en eindigde met de woorden van Jesaja 2:4 en 57:19. *"En zij zullen hun zwaarden slaan tot spaden en hun spiesen tot sikkels, het ene volk zal tegen het andere volk geen zwaard opheffen en zij zullen geen oorlog meer leren."*

Wie had ooit kunnen denken dat er een bespreking in Moskou, eind jan. 1992 zou plaats vinden tussen Israël en zijn buurlanden, om tot wapenbeheersing te komen? En dan nog wel in het gebouw van de voormalige communistische vakbond, bij het Kremlin? Een historisch gebeuren!

In 1992/93 werd een bijzondere mijlpaal in de geschiedenis van Israël bereikt.

Na de Proclamatie van Kores, koning van Perzië, hebben de Joden nooit de vrijheid gekregen uit alle landen van de wereld, om terug te keren naar het beloofde land. Was het geen wonder dat de mogelijkheid geschapen werd dat de Joden uit de Sovjet-Unie, uit het diensthuis van Communisme, verlost werden? Bijna 1 miljoen Joden zijn sinds die tijd teruggekeerd. Zelfs uit Syrië, kregen de Joden de gelegenheid terug te keren. Dit feit markeert de periode waarvan de engel heeft gesproken in Daniël 12:7: "En als Hij zal hebben voleind te verstrooien de hand des heiligen volks".

Vervolgens werd een vredeakkoord ondertekend tussen Israël en de Palestijnse overheid. Dit kon een vreedzaam pad zijn om een eigen Staat te verwezenlijken, indien dit een oplossing zou zijn. Maar dat is het dus niet. De Palestijnen kregen toen, en in de jaren daarna, veel meer aangeboden van de Westerse wereld en noodgedwongen van Israël, dan ze ooit tevoren konden verwachten. Maar hun verleider, Jasser Arafat, moest dan een ander doel laten varen: de vernietiging van Israël. De geboren terrorist moest dan zijn terreur afzweren. Daarom wijst hij in de praktijk telkens het vredesproces af.

De kanttekenaars zeggen over het einde van de 1335 jarige periode: *"En dit is de zin gelijk sommigen menen dat de staat(!) van het Joodse volk veel beter wezen zal als er nog 45 dagen zullen verlopen zijn, want alsdan zou het Joodse volk van den wreden tiran Antiochus Epifanus geheel vrij en ontlast worden."* Dan. 12:12, noot 43.

Deze dingen moesten eerste gebeuren, zou ooit de vervulling komen van hetgeen de engel heeft gesproken: "Te dien dage zal uw volk verlost worden, al wie gevonden

wordt geschreven te zijn in het boek." Dan 12:1. *Uw volk*, zegt de engel. Het brengt Romeinen 11 in de gedachten. "Niet enige weinige, maar een zeer grote menigte en gelijk als de ganse Joodse natie." Dit schrijven de kanttekenaren in noot 25 bij Rom. 11:26. Eerst wordt de complete staat gevormd en dan komt de Geest in de natie, Ezech. 37.

3. Wat moeten wij denken van de huidige situatie, Islam contra Israël?

Zoals tevoren gezegd is, ná het tijdperk van de mohammedaanse regering van de Arabische Kalifaten en de Turkse Sultans, brak er ná de ineenstorting van het Osmaanse Rijk ca. 1917-1922 een nieuwe periode aan. Niet alleen voor de Islamitische landen, maar ook voor het Joodse volk. De eerste periode duurde vanaf 1917-1947,48 toen de Joodse staat gesticht werd. En een volgend mijlpaal was de verovering van de oude stad Jeruzalem in 1967 en vervolgens de Emigratie naar Israël ná de val van het Communisme en de Vredesconferentie, ca. 1991-93.

De situatie zoals die er ná 1948 in het Midden-Oosten eruitziet en de verhoudingen van de volkeren op aarde tegenover Israël kunnen wij nergens duidelijker geprofeteerd zien dan in Ezechiël 38 en 39 en in Zacharia 12. De oorlogen die Israël moest voeren worden daar duidelijk en kernachtig beschreven. Het is merkwaardig dat deze uitleg door sommigen zó fel wordt tegengestaan. Terwijl de meeste oude theologen schrijven dat de vervulling van die profetieën nog moet komen.

Met nadruk zegt de Heere dat Ezechiël moest profeteren tegen het land en volk van Israel, wat teruggekeerd is uit de volkeren en in hun land woont, let wel, *in het laatste der jaren*, vers 8. Het zijn de machten van Gog en Magog, met alle andere volkeren die met name worden genoemd. Samen spannen ze zich in tegen Israël. Wij kunnen er beter en zeker van zijn dat de duivel de aanvoerder van deze goddeloze bende is. Het liefst gebruikt de duivel godsdienstige machten om van hun godsdienst misbruik te maken en op een fanatieke manier oorlog en terreur te voeren.

Het Joodse volk en land is wel bezet geweest van Mohammedaanse machten in het 1290 jarig tijdperk, maar deze fanatieke haat tegen de Joden is ongekend voor de Islam. *Het komt vooral omdat ze hun heilige stad Jeruzalem kwijt zijn, die nu onder Israëliisch bestuur staat. Hier ligt de kern van het conflict.* Jeruzalem zou immers een lastige steen worden voor al de volken, en het meest voor de omliggende volken, Zach. 12.

Vanuit Islamitische visie hebben Joden en Christenen, - zomin als Communisten en atheïsten - geen recht op de wereld, omdat ze in Allah niet geloven, volgens de voorschriften van de Koran. Zij worden alleen door de Islam getolereerd. Willen Joden of Christenen zich stellen boven de Islam, of boven de Islamitische bevolking, dan is de verhouding geschonden en begint het conflict. De Jihad, de heilige oorlog kan ontbranden.

Maar er is meer. Een serieuze Moslim ziet de ontaarding, de gruwelijke godloosheid op de wereld met verontwaardiging aan. Moslim-collega's hebben me verteld, dat het voor hen totaal onbegrijpelijk is dat het Christendom hieraan meewerkt. Welke Godsdienst is het toch die zulke dingen doet?

Het is onder andere hierdoor dat een gedeelte van extreme moslims met satanische haat bezet worden, dat ze blijmoedig de dood ingaan en anderen de dood injagen. "Het is opvallend", zegt het R. D. van 20 oktober, "dat ook Osama bin Laden nogal eens spreekt van de val van het kalifaat, het Ottomaanse rijk, na de Eerste Wereldoorlog. Osama ziet zich als een nieuwe redder en hersteller van de Islam."

Jacobus Koelman, Sleutel tot opening van de Openbaring aan Johannes, 1696, blz. 352 schrijft: 'de Turken (oude schrijvers bedoelen daarmee de mohammedanen) hebben een oude traditie dat zij nog eindelijk zullen ten ondergebracht worden door de kinderen van Izak'. Ik heb gelezen, - maar kan helaas de bron niet meer vinden, - dat de Mohammedanen ook een de overlevering hebben dat: 'de herbouw van Jeruzalem door de Joden, de ondergang van de Islam is'. Ook dit verklaart hun haat.

Wij moeten onderscheid maken tussen de strijd van de Mohammedaanse volken in samenwerking met andere naties, voor en ná de Vredesconferentie van 1991/93.

Vanaf 1948 tot 1991 voerde Israël zeven oorlogen en was in staat van oorlog met heel wat Mohammedaanse landen. Na 1992 is alleen de staat van oorlog met Syrië nog niet officieel beëindigd.

De volgende zaak vraagt nog onze aandacht: de strijd is verlegd, op 3 fronten.

1. Israël is in gevaar van burgeroorlog. Het doodschieten van premier Rabin was een wereldwijd bewijs hiervan. De hopeloze kabinetswisselingen, formaties en ontbinding, is een tweede bewijs. De verschillen tussen seculiere en orthodoxe joden zijn feitelijk de oorzaken hiervan.
2. De strijd spitst zich nu voornamelijk toe tussen Palestijnen en Israël. Palestijnen zijn een pion van terreurorganisaties. Beiden zijn bewoners van het land. Wij kunnen het niet beter vergelijken dan bij de stammenstrijd die Israël te voeren had met de inwoners van Kanaän, nadat Jozua al de legers van de Kanaänitische volken had verslagen. Er bleef een lokale strijd over tussen Israël en bepaalde steden of stammen.
De burgeroorlog tussen Israël en de Palestijnen is ingrijpend. Het kostte vanaf september 2000 tot nu toe, november 2001, ca. 690 doden aan de Palestijnse kant en 190 aan Israëls kant. De Israëlische regering is momenteel nergens banger voor dan voor terreur. Het ligt buiten ons bestek om dit verder uit te diepen. Het probleem is zo gecompliceerd, dat niets dan onderwerping aan Christus dit kan oplossen. Maar de Palestijnse leiders zouden verstandig doen als ze samenwerkten en in vrede leefden met Israël. Zoals ze een lange tijd tevoren gedaan hebben. En zijn heel wat dorpen waar de samenwerking prima is geweest, maar door terreur van buitenaf wordt dit wreed verstoord.
3. De oorlogen tegen Israël zijn vanaf de Golfoorlog, 1991 verlegd naar de Verenigde Staten. Dit is een opmerkelijke Voorzienigheid.

Voor één zaak wil ik nog uw aandacht vragen. Wij werden allemaal opgeschrikt door de terreur aanval van 11 september 2001 op de twee WTC torens in New York. Osama noemt die 'de iconen van economische en militaire macht'. Het is ook zo. In het RD vond ik de uitspraak: 'torens van Babel'. Terecht, waren wij door de aanslag ontdaan. Maar slechts weinigen waren geschokt door hetgeen enkele weken daarvoor plaatsvond.

1. Op de internationale anti-racisme Conferentie te Durban werd het Zionisme gelijkgesteld met racisme. De walgelijke en hatelijke taal tegen de Joden was niet zomaar incidenteel, maar een bewijs van de Islamitische propaganda, wereldwijd. In feite kwam het erop neer dat de vrede in het Midden-Oosten allang hersteld was, als het Westen en vooral de Verenigde Staten, Israël niet zouden steunen. De aanwezigheid van Westerse troepen in het midden oosten - na de Golfoorlog - wordt als een bijzondere vernedering voor de Islam ervaren.
2. Een ander gemeen gedrag, is dat van de Europese Unie. Men heeft dit jaar 90 miljoen Euro beschikbaar gesteld voor het opkrikken van de Palestijnse Economie. Op zich is er niets op tegen. Maar de Palestijnse Autoriteit gebruikt de fondsen voor het kopen van wapens, die ingezet worden tegen Israël.
3. In begin september werd te Genève een assemblee gehouden van de Wereldraad van kerken, waarbij Israëls politiek in alle toonaarden veroordeeld werd, ten gunste van de Palestijnse zaak. Bovendien besloot men een coördinatiepunt op te richten voor 'oecumenische acties' tegen Jeruzalem. Op 11 tot 14 september hield de Wereldraad een sessie om de anti Israëlische maatregels aan te scherpen.
4. De New York Times meldde kort na de terreuraanslagen dat de Amerikaanse regering vóór de terreuraanslagen op het punt stond haar steun uit te spreken voor een Palestijnse staat. Minister van Buitenlandse Zaken Powell zou dat bekend maken in een toespraak voor de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties. De aanslagen gooiden roet in het eten, want de bijeenkomst kon niet doorgaan. Aldus het RD.

Een vriend van mij schreef, kort vóór de terreuraanslagen naar aanleiding van de anti racisme top: 'De leugenaar van den beginne, die machtige hand achter het wereldgebeuren, heeft het zelfs zover gebracht dat hij met de grootste leugens enorme pressie op Israël kan uitoefenen, zo niet daadwerkelijk actie tegen Israël onderneemt. *Arm Israël! Och, dat Israëls verlossing uit Sion kwame! En daarmee die van ons.'*

Twee dagen na de terreuraanvallen werden we opnieuw met een hels bedrog geconfronteerd. De Franse ambassadeur in Israël zei: 'dat er geen vergelijk mogelijk is tussen terrorisme in Israël en de terreur aanslagen in het Midden-Oosten. De Britse minister van Buitenlandse Zaken zei: dat een van de factoren die tot terreur leiden, de boosheid is die veel mensen voelen over de gebeurtenissen van de laatste jaren in de Palestijnse gebieden. (RD 20 september)

Deze heren vertolken de visie van de meeste landen. *Het is mijns inziens een fundamentele fout, als men dit onderscheid gaat maken tussen Islamitisch terreur in de Westerse wereld en Islamitisch terreur tegen Israël.*

Kort na de aanslagen in de Verenigde Staten waren wij ook getuigen van een soort poppenkast, opgevoerd door diverse overheidspersonen, waaronder ook onze premier Wim Kok. Zij snelden naar de moskeeën, om te verklaren dat de Islam een vredelievende godsdienst is.

Zaterdag 10 nov. 2001 heeft Bush in zijn eerste rede voor de V. N. opgeroepen tot oprichting van een Palestijnse Staat, naast Israël. Enkele dagen later Presenteerde Arafat zijn verlanglijstje.

- ?? Hij riep op 12 nov. 2001 hulp in van Arabische en Islamitische leiders om zijn strijd tegen Israël voort te kunnen zetten. Eén dag tevoren had hij nog voor de VN Veiligheidsraad betoogd, dat hij er alles aan doet om vrede te bereiken.
- ?? 200.000 kolonisten moeten verwijderd worden uit Juda en Samaria. 200.000 inwoners moeten vertrekken uit de oude stad Jeruzalem.
- ?? Een eigen rechtssysteem; en natuurlijk een eigen leger. Dat is precies wat Islamitische landen willen. Dan zit de militaire macht van de islam in het hart van Jeruzalem.

Wij Zeeuwen, zouden hetzelfde kunnen doen. Wij hebben eeuwen lang onder de regering van de Vlaamse graven geleefd. Daarna heersten eeuwen de Hollandse graven en koningen over ons. Vervolgens zijn we democratisch geworden, maar nu willen wij helemaal zelfstandig worden. Wij willen een eigen staat! De Hollanders moeten verwijderd worden uit Schouwen-Duiveland en Tholen en uit de binnenstad van Middelburg. Krijgen we onze zin niet, dan volgen terreuracties van de Zeeuwen. Te land en te water! Hollanders, let op!

Wat er thans in het wereldgebeuren aan de hand is, kan als volgt worden omschreven:

1. De vernedering van de Islam door Israëlisch bestuur over Jeruzalem en de militaire invloed van het westen in Islamitische landen, werkt hevig verzet. Het komt niet overeen met de Islamitische principes.
2. De gematigde koers van Arabische landen, die noodgedwongen samenwerken met de Westerse wereld, om hun economie draaiend te houden, prikkelt de Islamitische fundamentalistische organisaties om terreur op te voeren. Hun laatste actie was de hevigste totnogtoe. Als deze organisaties over de middelen beschikken, proberen ze de macht in handen te nemen, zoals de Taliban in Afghanistan.
3. De profeten leren dat de haat van de volkeren tegen Israël dan pas zal wijken, *wanneer de Heere Zijn Geest over Israël zal hebben uitgegoten.* Wanneer Hij openbaar de Antichristelijke machten zal ten onderbrengen. Dit ten onderbrengen mogen wij voornamelijk zien als de heerschappij van Christus' door Zijn Woord. *"Niet door kracht, noch door geweld, maar door Mijn Geest zal het geschieden."* Welke uitwerkingen de Islamitische vijandschap, door terreur en oorlog nog kunnen ontwikkelen, zal de tijd leren. *Hoe dit zij, Koning Jezus heeft gelukkig, gelukkig het laatste woord.*

4. Wat mag de verwachting voor de Islamitische volken zijn?

De Arabische volken zijn afstammelingen van Abraham en zijn zonen. Als de Heere Israël bekeert tot de erkenning van de Messias, kan het niet anders zijn, dat het zijn uitstraling heeft onder de broedervolken. En wellicht ook in overige Islamitische volken. Ik hoop dat niemand zich stoot aan de uitdrukking, *de bekering van de Joodse natie*. Paulus doet hetzelfde in 2 Korinthe 3. Brakel schrijft ervan: we mogen de Heilige Geest door Paulus niet tegenstaan. Van ons land gebruiken wij dezelfde uitdrukking. *Nederland* werd bekeerd van het heidendom naar het Christendom.

Mobachius, in zijn *Verklaring van Jeremia 31* schrijft op blz. 723, wanneer hij Zacharia 14:11 citeert: "*Wanneer hebben, in het bijzonder juist al die heidenen, die tevoren tegen Jeruzalem waren opgekomen, daarna van jaar tot jaar daarheen opgetrokken om daar het loofhutten feest te vieren en de koning Messias te aanbidden? Het ziet op de laatste dagen.*"

Van Giffen, 1680, in *De nog verwachte heerlijkheid der kerk in de laatste dagen*, schrijft: "*Ik kan niet verzwijgen dat veel deftige Godgeleerden veel goeds voor de Turk [de Mohammedanen] verwachten, die zij menen dat ons in de profetieën onder de benaming van Assur voorkomt.*"

Mattew Henri schrijft over Openbaring 16:12: "Het is daarom zeer waarschijnlijk dat de val van het Pausdom, [lees Antichristelijke machten,] waardoor deze belemmeringen worden weggenomen, zowel voor de Joden als voor *de overige oosterse volkeren*, de weg zal banen om tot de gemeente van Christus te komen. En indien wij mogen veronderstellen dat het Mohammedanisme ter zelfder tijd vallen zal, dan zal er nog meer levende gemeenschap tussen de westerse en de oosterse volkeren ontstaan, hetgeen de bekering der Joden en het ingaan van de volheid der heidenen zal gemakkelijk maken. En wanneer dit werk Gods openbaar wordt en zijn vervulling nabij komt, dan is het niet te verwonderen, dat een andere gebeurtenis daarvan het gevolg is namelijk: de laatste poging van de grote draak: *En ik zag uit de mond van den draak, en uit den mond van het beest, en uit den mond van den valschen profeet, drie onreine geesten uitgaan, den vorsen gelijk; want het zijn geesten der duivelen, en zij doen tekenen, welke uitgaan tot de koningen der aarde en der gehele wereld, om die te vergaderen tot den krijg van dien groten dag des almachtigen Gods.*"

Albertus Voget, prof. en hoogleraar aan de academie te Utrecht. *De luister van de Kerk des nieuwe Testaments naar haar laatste verval*, 1742. Hij schrijft over Jesaja 59 vers 19: "Dan zullen zij den naam des HEEREN vrezen van den nedergang en Zijn heerlijkheid van den opgang der zon." Die oosterse volkeren [van de opgang der zon] zijn voornamelijk Arabieren en anderen."

Cornelis Leijdekker, zoon van Jakobus Leijdekker te Middelburg, schrijft in zijn *Uitbreiding over den Catechismus*, 1701. "Zondag 48: Uw koninkrijk kome. *Maar wat te bidden voor het koninkrijk van Christus? Dat de Heere door Zijn komst bijeen brenge, Joden, heidenen, Turken bekere; dwalende christenen, tot de oude zuiverheid*

herstelle, en alzo de hele wereld met de waarheid en godvruchtigheid vervulle, tot des Konings heerlijkheid."

Justus Vermeer. Uitbreiding over den Heidelbergse Catechismus. Zondag 48, vraag 123. "Dit navolgende heeft volle zekerheid aangaande de heerlijke staat der kerk, te weten dat met de val van de Antichrist zal gepaard gaan, de bekering der Joden tot Christus... Dat alsdan de volheid der heidenen zal ingaan in dit koninkrijk, namelijk dat zij met de Joden tot één en tot de vernieuwd kerk vergaderd zullen worden. Opmerkelijk is hier nog Jesaja 19 vers 24 en 25: *Te dien dage zal Israel de derde wezen met de Egyptenaars en met de Assyriërs, een zegen in het midden van het land. Want de HEERE der heirscharen zal hen zegenen, zeggende: gezegend zij Mijn volk de Egyptenaars en de Assyriërs, het werk Mijner handen, en Israël, Mijn erfdeel.* Waaruit sommigen, niet ongegrond, menen enige hoop te scheppen voor de bekering van de Turken, onder het zinnebeeld en de naam van de Assyriërs, overmits die onder die andere natiën te gelijk in de profetieën worden genoemd."

Herm. Witsius, *Over de verbonden*, vierde boek 15e hoofdstuk paragraaf 33.

"Eindelijk zal met deze herstelling van Israel gevolgd zijn een rijkdom der ganse gemeente gelijk als een leven uit de doden. De apostel geeft te kennen dat er veel groter en onbekrompener goederen op de Christelijke gemeente zouden afstromen uit der Joden volheid en wederaanneming, dan er uit derzelve val en vermindering tot de heidenen zijn gekomen, Romeinen 11 vers 12 tot 15. Groter, zeg ik, in *overvloed* en onbekrompener *in uitbreiding*. Wat aangaat *de overvloed*, zo wordt vooruit gesteld dat omtrent het tijd van de bekering der Joden de wereld der heidenen zal zijn gelijk dood gelijk Christus bijkans beschrijft de gemeente van Sardis. Want het licht der zaligmakende kennis en de hitte der heiligheid en die levendige en wakkere eenvoud van het oude christendom zou bij verloop van tijd zeer veel verminderd worden. Veel volkeren die eertijds met een grote ijver het Evangelie hebben omhelsd en naderhand door het vergif der mohammedanen, der Papisten, der Vrijgeesten, der ongodisten, bijkans zijn gestorven doen ons deze profetie geloven. Deze zullen evenals de Joden hersteld worden, alsof zij uit het graf schielijk levendig gemaakt worden. Een nieuw licht zal hun toeschijnen, een nieuwe ijver ontstoken worden, het leven van Christus zal wederom in zijn geestelijke lichaam geopenbaard worden, levendiger misschien en krachtige als ooit voor dezen." Even verder spreekt Witsius welke volkeren hij bedoelt: in Azië en Afrika, Perzen, Turken, Indianen, Chinezen en Japanners, Tartaren.

Par. 37: "Wij bidden met ijverige gebeden de grote God dat Hij de zijnen derzelve ganse gelegenheid lere door de uitkomst, die een gewisse uitlegger der profetieën is. Ondertussen is het onze plicht dat wij de zedigheit betrachten en ons niet vermetel in de verborgenheden der Goddelijke besluit indringen, *noch stoutelijk verkrachten die Godsspraken die wij niet kunnen weten nog mogen onderzoeken.*"

Die laatste uitdrukking mogen we wel goed op ons laten inwerken: *noch stoutelijk verkrachten die Godsspraken die wij niet kunnen weten nog mogen onderzoeken.*" Dat doen wij door ongelooft, als we Gods profetie verachten en door overgeloof, als wij onze eigen invulling eraan geven.

Prof. Joh. à Marck schrijft in zijn "Het merch der christelijke Godts-geleerdheid", een boek dat tot aan de Franse Revolutie als leerboek voor de dogmatiek in hoog aanzien stond:

"Gelijk nu in dezen allen de vernieuwing der wereld even zichtbaar en tastelijk is, zo schijnt uit de oude en nieuwe Godsspraken nog een veel meerdere vernieuwing als tot nu toe bespeurd is, in het laatste einde van des Messias dagen en alzo van alle eeuwen, voorhanden te zijn. (...)

Dan, als het verdwaalde huis Israëls geheel zal worden terechtgebracht. En deszelfs late nakomelingen met verzoening van hun en hunner vaders hardnekkigheid zich bekeren om weder te verwerven het overblijfsel Zijns volks hetwelk overgebleven zal zijn van Assyrië, van Egypte en van Hamath en van de eilanden der zee, Jes. 11:11. En de Verlosser komende tot Sion voor die zich bekeren van de overtreding in Jacob, Jesaja 59:20. (...)

Dan, als het overstromende geweld van den Arabier (Mohammedanisme, WW) in het oosten en zuiden zal ophouden en de verschrikkelijke macht van 't roomse antichristelijke beest in de gehele wereld te gronde zal gaan en de leugen en de goddeloosheid worden verbannen. En de aarde zo vol zijnde van de kennis en vreze des Heeren gelijk de wateren de bodem der zee bedekken, Jes. 11:9. En overal een nieuw leven uit de doden zal worden bespeurd, Rom. 11:15. En de Heere Koning zal zijn over de ganse aarde, en de Heere één en Zijn Naam één, Zach. 14:9. Wij wijzen u ook maar de hoofdsom van de zaken als met de vinger aan."

Zie Brakel, Redelijke Godsdienst, cap. 20, par. 8. 'De bekering van de Oosterse volken, door de bekering der Joden'.

5. Wat moeten wij doen?

1. Onderzoekt de profetieën en de uitleg ervan door onze Godvruchtige oude schrijvers. Veracht de Profetieën niet. Blust de Geest niet uit. Laten wij ons toch vernederen voor de Heere. Door onze hoogmoed en zelfingenomenheid zijn wij niet meer vatbaar voor onderwijs. Bidt om de vervulling van de onvervulde Profetie. Zowel alleen als in het openbaar. Toen Mozes' handen zwaar werden, ondersteunden Aäron en Hur hem. Als de ene broeder vertraagt, kan de andere broeder hem bemoedigen.
2. Laten wij de Heere verwachten. De engel beëindigt zijn profetie over de antichrist met troost voor de oprechten. *"Welgelukzalig is hij die verwacht"*, enz. Dan. 12:12. De gelovigen verwachtten allereerst en het meest de Heere, want Hij is de Pit en het Merg van alle Profetie. O, als we Hem hebben, dan hebben we alles. Het geloof is een verrekijker. Het geloof richt zich in de eerste plaats op de Belover. En als Hij ons hart inneemt, dacht u dat wij dan onverschillig staan tegenover de inhoud van de onvervulde profetie? Door de verrekijker des geloofs zien we de beloofde zaak van verre, omhelzen die en verblijden ons met een heerlijke en onuitsprekelijke blijdschap. Deze vreugde is mededeelzaam. Je zou willen dat ieder die Gods Woord liefheeft er in mag delen.
3. Die de Heere verwacht voelt met diepe smart het oordeel der verharding in de kerken en de dodigheid onder Gods volk. Hij verwacht de Heere om ons te bezoeken vanwege ons aller Godsverlating. Allen staan we schuldig, ieder in zijn eigen kring. Een gelovige buigt onder het gezag van een straffend God. De vrede die daarin ligt is groter dan de buitensporige toekomstverwachting. Hij leeft door het geloof op de beloften van Hem Die met een eed gezworen heeft: "Zal Ik het zeggen en niet doen? Spreken en niet bestendig maken?"

4. Wij moeten ons niet blind staren op de onmogelijkheid. Toen Petrus op de omstandigheden zag, zonk hij. Ziende op de Heere alleen worden wij behouden en dat bewaart ons voor teleurstellingen als de tijd niet brengt wat we al hadden verwacht. Met de Heere komen we nooit beschaamd uit, wèl met onszelf, met onze visie. O, wie zal dat wonder van vrije genade kunnen peilen? Door de Heere gered uit een ondergaande wereld!

5. Geliefde jonge mensen, denk toch veel aan het behoud van je onsterfelijke ziel. Buig toch je knieën, om genade te mogen vinden in de ogen des Heeren. Midden in de chaos van wereld en kerken, is er vrede te vinden in de dienst des Heeren. Liever willen we ruimer leven en ons op het einde bekeren. Of, anderen denken, als de Heere zo gewillig was als ik, dan zou 't gebeuren. Maar de Heere getuigt: *"Zo Ik lust heb in de dood der goddelozen! Daarin heb Ik lust, dat de goddeloze zich bekere en leve. Bekeert u tot Mij, want waarom zoudt gij sterven?"* Wij liggen in ieder geval niet buiten Gods bereik. Het liefste werk van Christus is zondaars zalig maken. Hoe vuiler ze zijn, hoe reiner Hij hen maakt.

Nu, de Heere geve ons een gezicht op de Zoon van God, en dat wij Hem mogen volgen, dan zullen we eens met Hem overwinnen. *"Het Lam zal hen overwinnen, want Het is een Heere der heren en een Koning der koningen, en die met Hem zijn, de geroepenen, en uitverkorenen, en gelovigen."* Openb. 17:14.

Samenvatting 2. Wat is de uitleg van oude theologen over de Islam in de Bijbel?

De vraagstelling is te breed. Er is zo'n groot aantal boeken geschreven met verschillende visies, dat het niet mogelijk is hierop een kort antwoord te geven. In mijn publicatie: *"Ziet Hem, Hij Komt!"* heb ik geprobeerd deze materie uit te leggen. Maar om een overzicht te geven, wil ik het kort samenvatten.

Er zijn voornamelijk twee Bijbelboeken waarin profetieën voorkomen die door de oude theologen worden uitgelegd, vervuld te zijn geworden in het Mohammedanisme. De eerste vinden wij in Daniël 11 en 12. De tweede in de Openbaring van Johannes.

We beginnen bij de laatste.

Openbaring 9 vers 13-19 is een profetie die door veel oude en nieuwere theologen met betrekking tot de Mohammedaanse volkeren uitgelegd. Wij vinden daar een beschrijving van de zesde engel die op zijn bazuin blies. Daarop worden de vier engelen ontbonden *bij de Eufraat*.

De kanttekening geeft de volgende verklaring, noot 16: *Door deze vier engelen wordt meest van alle uitleggers verstaan de sekte der mohammedanen, die voornamelijk in vier volken bestaat, die al de anderen onder zich heeft gebracht, namelijk de Arabieren, Saracenen, Tartaren en Turken, waarvan de Arabieren en Saracenen wel van af 620 veel geweld tegen de christenen, en inzonderheid tegen het Roomse Rijk in oosten en westen hebben gebruikt; enzovoort.*

Andere theologen passen het blazen van de *vijfde* bazuin toe op de opkomst van de Arabische Mohammedanen en het blazen van de *zesde* bazuin op de Turkse machten, die een gedeelte van Europa overwonnen.

De Valse Profeet, die genoemd wordt in Openb. 16:13 en 19:20 wordt door diverse theologen óók op het Mohammedanisme toegepast.

Nu gaan we naar Daniël.

Daniël ontving een gezicht van de vier wereldrijken en de daaropvolgende *Antichristelijke* regering, na de komst van de Messias. Zie Dan. 7. De regering van deze Antichrist wordt voorgesteld onder het type van *de Koning van het Noorden*. *"Hij zal zich verheffen boven allen God"*, Dan. 11:36. In 168 v. Chr. stuurt Antiochus Epifanus IV, koning van Syrië, zijn leger naar Jeruzalem. De stad werd verwoest en hij richtte een afgodsbeeld op in de tempel. Dan. 11:31 noemt dit een "gruwel der verwoesting".

Judas de Makkabeeër heroverde Jeruzalem 165 v. Chr. Hij verwijderde het afgodsaltaar, zie Dan. 11:34. De daaropvolgende tempelreiniging duurt 30 dagen. De tempel wordt weer ingewijd 25ste van de maand Chisleu. 3,5 jaar duurde de ontheiliging. Antiochus stierf ca. 1 à 2 maanden nadat de tempelinwijding plaats vond, begin van 169 v. Chr. *"Hij zal ten einde komen en geen helper hebben"*, Dan. 11:45.

Daarna zal Michaël opstaan, in een benauwde tijd, zoals er nog nooit tevoren geweest is, Dan. 12:1. Wanneer zal er verlossing komen? Wel, we lezen het ook in hetzelfde hoofdstuk: *"Na een bestemde tijd, bestemde tijden en een helft."* Dan. 12:7. Profetische dagen betekenen in de Bijbel dikwijls jaren; zie Ezech. 4:5.

Dus "een tijd" is één jaar. En profetisch jaar is 360 dagen. Zie Openb. 11:3.

"Bestemde tijden", in het Hebreeuws staat eigenlijk een dubbel jaar; dus: 720 dagen.

"Halve tijd", dat is een half jaar dus 180 dagen.

Bij elkaar is dat 1260 dagen of 42 maanden. Hieraan voegt de engel nog 30 dagen en 45 dagen. Totaal 1335 dagen.

Deze perioden hebben 2 bijzondere betekenissen: Antiochus is een type van de Pauselijke, of Westelijk Antichrist. En van de Mohammedaanse, Oostelijke Antichrist.

A. De regeringsduur van de pauselijke Antichrist.

Het tijdperk van 1260 dagen vinden wij terug in Openb. 11:2 en 3 en hfd. 13 waar het Antichristelijk Beest beschreven wordt en zijn regeringsduur. Antiochus IV is een profetisch type van de antichrist die de Nieuw Testamentische kerk zal vertreden gedurende 1260 dagen. Kort en krachtig laat de kanttekening zich uit over de regering van de antichrist:

Openbaring 11:2, noot 8 "42 maanden".

"Hierdoor wordt de gehele tijd van de heerschappij van de Antichrist verstaan. Doch de rekening van het begin en het einde van deze tijd wordt verscheiden genomen, gelijk op het volgende zal aangetekend worden. **Maar het allerzekerst is, dat wij de vervulling daarvan met lijdzaamheid verwachten.**"

Een treffend opmerking vinden wij bij Openbaring 12:14, noot 34 "een tijd en tijden en een halve tijd". "... *En dat de Joden zelve, voor de voleinding der wereld zullen worden bekeerd en tot de ware Kerk van Christus vergaderd, Rom. 11:25, 2 Kor. 3:14 enz. Daarom moeten deze tijd, tijden en een halve tijd genomen worden voor een tijd die God wel bekend is; en ons niet dan met de uitgang zal bekend worden ...*" enz.

Openbaring 13:3, noot 9 "opkomst van de antichrist".

... "Dat het Romeinse keizerrijk een dodelijke wonde heeft verkregen, maar dat het Rijk herleefde in de vorm van kerkelijke machten ten tijde van keizer Justinianus in 550 en onder enige volgende keizers, maar die wonde is ten volle geheeld door Pepijn (ik voeg er tussen: ca 732-756) en Karel de Grote ... enz."

De oudvaders noemen de antichrist:

- a. de paus als wereldlijke kerkvorst verenigd met
- b. de regeringen die uit het West-Romeinse rijk voortkwamen, de zogenaamde 10 hoornen.

Deze twee worden in Openbaringen 13 *het Beest* genoemd dat uit de volkerenzee opkomt.

Ten tijde van de Reformatie, en vooral na de Franse Revolutie, wierpen de Europese rijken het pauselijke juk af, Openbaringen 17. *Het Beest* ging in de vorm van revolutionaire machten, nationalisme, liberalisme, communisme, pacifisme, nazisme en socialisme. J. C. Philpot noemt deze regeringsvorm in Europa de Ongeloof-antichrist. Zijns inziens is dat de 8e koning, Openb. 17:11. D.w.z. de Pauselijke Curie was de 7e regeringsvorm in Europa, de Revolutionaire macht is de 8e. De antichrist nam een andere vorm aan. Europa werd in hoofdzaak geleid door het Beest En wat heeft de kerk ook daaronder geleden! En voor de Joden was de uitroeiing onder de nazi's erger dan alles wat het volk geleden heeft vanaf haar bestaan.

Vanaf 1992/1993 is Europa over het algemeen democratisch geworden, met een restant van afvallige godsdiensten. Een democratisch Europa, geleid door het Europees Parlement mogen we wel met het Babylon uit Openbaring 18 vergelijken. Het Middeleeuwse Roomse Babel ging gedeeltelijk ten onder, het Nationaal-socialistische

Babel eveneens. En zo zal ook het democratische Babel - de Europese Unie in zijn huidige vorm - niet blijven bestaan.

Onze kanttekenaars hebben een mooie opmerking over de val van Babylon.

Eerst schrijven zij erover in Openbaring 14. In vers 6 noot 15 zeggen de kanttekenaren dat de **leer van het Evangelie met trappen in de kerken hersteld zal worden** Kanttekening, noot 22: *"Haar val is bij God besloten en wordt reeds in de harten van velen begonnen en zal van nu voortaan meer en meer bevorderd worden, totdat zij eindelijk geheel zal uitgevoerd zijn, gelijk hierna **hoofdstuk 18** in het brede zal worden verklaard. Deze woorden zijn genomen uit Jes. 21:9 en Jer. 51:8."*

Dit Babylon zal niet door wapengekletter overwonnen worden, maar door een geestelijke overwinning. Door Gods Woord. Openb. 17:14, noot 36:

*"Namelijk door een **geestelijke** overwinning dat zij de ware en zaligmakende leer van Christus niet zullen kunnen uitroeien, wat zij ook doen. Maar dat Christus door Zijn uitverkorenen en gelovigen, in spijt van al zulk geweld, dezelve zal verbreiden in de wereld. Als ook door vele uiterlijke overwinningen die Hij de Zijnen in de wereld over hen zal geven, gelijk de voorbeelden in deze en in de **voorgaande eeuw** bewijzen..."*

B. De Mohammedaanse antichrist

We doen de Heilige Schrift tekort als we Antiochus IV alleen zien als een type van de *paus*, zoals de meeste Godgeleerden doen. Hij is het ook van Mohammed en zijn navolgers. Dat een profetisch type meerdere **valse godsdiensten** kan afbeelden, kunnen we leren uit Jes. 9:14: "De oude en aanzienlijke, die is de kop, maar de *profeet* die valsheid leert, die is de staart."

Antichristen hebben een speciaal kenmerk: ze hebben een imitatie, een nabootsing van Christus. De paus imiteert - als plaatsvervanger van God - het koningschap van Christus en, door o.a. de mis, ook Zijn priesterschap. Mohammed is vooral een imitatie van Christus als Profeet, de Gezant van God.

De kanttekening van de Statenbijbel zegt over Daniël 11:40, over de koning van het Noorden en het Zuiden: "Enigen verstaan bij de koning van het Noorden de *Turken*; en van het zuiden de *Saracenen*. (Arabieren). Over Daniël 11:44, noot 99 zegt de kanttekenaar: *De vervulling van deze zaak zal door God te Zijner tijd worden geopenbaard.*" Bijbelverklaarder Polus schrijft over Dan. 11:45: "Het betreft de Turk en de Paus, beide Antichristen, de één buiten, de ander in de tempel van God."

De duur van de tempelonthelving door Antiochus noemt de engel in Dan. 12:11, 12. *"En van dien tijd af dat het gedurig offer zal weggenomen en de verwoestende gruwel zal gesteld zijn, zullen zijn duizend tweehonderd en negentig dagen. Welgelukzalig is hij die verwacht en raakt tot duizend driehonderd vijf en dertig dagen"*, Dan. 12:11 en 12.

De periode van 1335 jaar onder het Mohammedanisme

De geschiedenis heeft zeer duidelijk bewezen dat de 1335 symbolische dagen van onderdrukking door Antiochus, haar vervulling heeft gekregen onder de Moslim. Het Romeinse Rijk heerste over Israël vanaf 63 v. Chr. tot 637 na Chr. Eind 637 wordt Jeruzalem veroverd door één van de vier legers die kalief Omar er op uit stuurde om

het Midden Oosten aan zich te onderwerpen. Desondanks bleven het land en Jeruzalem hun Joods/Christelijk karakter behouden.

Dit veranderde na de beroemde kameelslag, 28 juli 657, te Siffin. **Syrië, waaronder Palestina behoorde, erkende Moeawiya als kalief in april 658. Deze eiste Jeruzalem op als heilige Mohammedaanse stad.** Hij liet zich te Jeruzalem uitroepen tot kalief in juli 660, en hij bad bij die gelegenheid te Golgotha, Gethsémané en het graf van Maria. De *Encyclopedie over de Islam* zegt hiervan: *"Dit was meer dan een politieke gebeurtenis, het was een manifestatie dat de Islam de erve van de voorgaande Joodse en Christelijke godsdienst overnam. Hoezeer Moeawiya zich als opvolger van Gods profetie beschouwde, bleek uit de voorbereidselen om een moskee op de Tempelberg te bouwen en dat met zodanige versierselen waarvan zij zeiden dat het de vervulling is van Jes. 54:12."*

Hoe duidelijk werd hierdoor vervuld hetgeen Daniël heeft geprofeteerd: "Hij zal de tenten van zijn paleis planten tussen de zeeën aan de berg des heiligen sieraads, Dan. 11:45.

Nu gaan we naar de vervulling kijken. Daniël 12:1: *"En te dien tijde zal Michaël opstaan, die grote vorst die voor de kinderen uws volks staat, als het zulk een tijd van benauwdheid zijn zal, als er niet geweest is sinds dat er een volk geweest is tot op dienzelfen tijd toe."*

Michaëls opstaan tot verlossing van de Joden kent dus 3 stadia. Volgens het profetisch type: 1260, 1290, en 1335 profetische dagen, is jaren. Te beginnen vanaf 657/658.

1.

Op 2 november 1917, vond de Balfour-proclamatie plaats waarin de Britse regering verklaarde dat ze *"stemde vóór de vestiging van een nationaal tehuis voor het Joodse volk in Palestina."* De strijd in de 1ste Wereldoorlog bracht de Britse troepen in het land Israël. Op 11 december 1917 liep Generaal Edmund Allenby tussen de juichende menigte de oude stad van Jeruzalem binnen, om vanaf de stoep van de Citadel van David officieel de bevrijding van zeven eeuwen Islamitische overheersing te proclameren. De generaal wilde niet op zijn paard binnenrijden, omdat Christus op een ezel reed. Mede door de eerste wereldoorlog werd *het Turks/ Mohammedaans* rijk verbroken. Vanaf 1918 werd het Midden Oosten opgedeeld in mandaatgebieden en zelfstandige, seculiere staten. Dat veroorzaakte een geweldige verandering in het militaire-, politieke- en aardrijkskundige landschap. Voor de menselijke beschaving brak er een tijd aan die zijn weerga niet kende. Het marxisme kwam tot bloei in 1917, temidden van alle ontreding, om een deel van de mensheid te domineren voor de rest van de eeuw.

2

De tweede periode van 1917-1947/48 heeft vooral betrekking op het Europese Jodendom dat vreselijk heeft geleden onder de antichristelijke machten van de Nazi's. Een tijd van benauwdheid brak er voor de Joden aan zoals er nog nooit geweest was en voor de Joden ook nooit meer zal komen. Minstens 6 miljoen Joden vonden de dood. Het lijden was afschuwelijk; het was een Armageddon.

Vanaf die tijd verscheen het Communisme als een wereldmacht die half Europa in zijn ijzeren greep kreeg. Philpot voorspelde het reeds: *er zal een ijzige hagelbui komen*

over Europa, maar niet voor altijd, en ook niet over Engeland. Uit alle veranderingen die het gevolg waren van deze oorlog, kwamen mensen tevoorschijn met nieuwe levensopvattingen. Er ontstond grote leegloop binnen de kerken, een groei van secularisatie en atheïsme. Nieuwe opvattingen over de maatschappij, familielevens e.d. Bovendien een opkomst van intellectuele en politieke bewegingen, die tot doel hadden om Joodse en Christelijke levensopvattingen te vernietigen en die te vervangen door vroegere heidense normen.

Temidden van al deze beroering werd *Israël* geboren, 14 mei 1948, om zijn plaats in te nemen bij de soevereine staten. *Zou een land kunnen geboren worden op één enige dag?* Jesaja 66.

3.

Zoals we hiervoor al gezien hebben, loopt de derde periode, 45 jaar, van 1947/48 tot 1992/93. Direct na het uitroepen van de Staat Israël verklaarden de omliggende landen de oorlog.

Vijftig jaar nadat de Turken - de Mohammedanen - verdreven werden uit het land Israël, later, op 7 juni 1967, heroverde de Israëlische legermacht de oude stad Jeruzalem die herenigd werd met West-Jeruzalem. Zodra Israël in 1967 Jeruzalem, Juda en Samaria in bezit nam en de Sinaiwoestijn veroverde, vond er in de wereldpolitiek een grote wending plaats. De Islamitische landen werden bewapend door hun grootste vijand, de communistische machthebbers.

Dit leidde tot de beruchte Yom-Kippoer oorlog op 6 oktober 1973. Egypte en Syrië, gesteund door een gigantische wapenmacht uit communistische landen vallen Israël van twee kanten aan. De oorlog kost ongeveer 4000 Joden het leven. Na bange dagen krijgt Israël de overhand. Deze gebeurtenissen zijn van veel groter belang en omvang geweest dan velen denken. Het was een confrontatie die zo overweldigend was voor het kleine Israël, dat niets dan een Goddelijk ingrijpen deze overval tot stand kon brengen.

Direct na deze oorlog kregen wij de olie embargo, de politieke- en de propaganda strijd; een internationale wapenwedloop en atoomwapen- productie. En niet te vergeten een opleving van de Islam.

Op 31 juli 1980 werd Jeruzalem uitgeroepen tot "de eeuwige en ondeelbare hoofdstad van Israël en het Joodse volk". Enkele dagen later neemt de Verenigde Naties een resolutie aan dat Israël zich uit alle "bezette" gebieden moet verwijderen vóór of op 15 november 1980. Als de Almachtige toen niet ingegrepen had wat zou er gebeurd zijn?

Op 22 sept.1980 breekt de oorlog uit tussen Iran en Irak. De hele Arabische wereld wordt hiermee geconfronteerd. De oorlog tussen Iran en Irak eiste minstens 1 miljoen doden.

In de loop van 1990 ontwikkelt zich een zelfde soort situatie als in 1980. De Arabieren zijn woedend over de grote immigrantenstroom, voortkomend uit de val van het Communisme, naar Israël. Hadden ze één blok gevormd tegen Israël, wie had hen tegen kunnen houden? Opmerkelijk is de wending in het oorlogsfront. Irak valt Koeweit binnen, aug. 1990 waardoor de Arabische wereld verdeeld wordt. Op 17 jan. 1991 breekt de Golf-oorlog uit. President Saddam Hoessein neemt het initiatief om Israël door Scud-raketten te vernietigen.

De Israëlische kranten maakten in 1990 de balans op: 7 oorlogen vanaf 1948 kosten 17.172 doden.

Het is opmerkelijk dat Israël in deze strijd niet te strijden had. Een coalitie van legers uit de Westerse wereld bonden de strijd aan tegen de macht van Saddam Hoessein. Door de val van het Communisme, 1989-90 verzwakte de oorlogsmacht van Arabische landen, óf de economie stortte in, óf ze strijden tegen elkaar. We moeten goed op de voorzienigheid letten, die in hun eenheid blaast. Na ca. 7 jaar oorlog tussen Irak en Iran kwam de Golfoorlog in 1991, waardoor de Islamitische landen zelfs gedwongen werden aan te schuiven aan de onderhandelingsstafel met Israël. Nooit had iemand deze hoop durven publiceren in 1967!

In 1991-92 waren er tal van landen die met Israël in vrede wilden leven. De Verenigde Naties hebben hun anti-Israël resolutie van 1975 ingetrokken. Heel wat landen uit alle delen van de wereld knopen (diplomatieke) betrekkingen aan met Israël. Zelfs landen als Pakistan, India en China horen erbij met het doel om mee te kunnen doen in het zgn. vredesproces. Deskundigen wezen erop dat Israël uit z'n isolement raakte.

De "vredesconferentie" voor het Midden-Oosten begon in Madrid op 30 okt.1991. Wie had ooit kunnen denken dat er een bespreking in Moskou, eind jan. 1992 zou plaats vinden tussen Israël en zijn buurlanden, om tot wapenbeheersing te komen? En dan nog wel in het gebouw van de voormalige communistische vakbond, bij het Kremlin? Een historisch gebeuren!

In 1992/93 werd een bijzondere mijlpaal in de geschiedenis van Israël bereikt.

Na de Proclamatie van Kores, koning van Perzië, hebben de Joden nooit de vrijheid gekregen uit alle landen van de wereld, om terug te keren naar het beloofde land. Was het geen wonder dat de mogelijkheid geschapen werd dat de Joden uit de Sovjet-Unie, uit het diensthuis van Communisme, verlost werden? Bijna 1 miljoen Joden zijn sinds die tijd teruggekeerd. Deze feiten markeren de periode waarvan de engel heeft gesproken in Daniël 12:7: *"En als Hij zal hebben voleind te verstrooien de hand des heiligen volks"*.

Vervolgens werd een vredesakkoord ondertekend tussen Israël en de Palestijnse Autoriteit. Dit kon een vreedzaam pad zijn om een eigen Staat te verwezenlijken, indien dit een oplossing zou zijn. Maar dat is het dus niet. De Palestijnen kregen vanaf die tijd veel meer aangeboden van de Westerse wereld en noodgedwongen van Israël, dan ze ooit tevoren konden verwachten. Maar hun verleider, Jasser Arafat, moest dan zijn terreur afzweren. Daarom wijst hij in de praktijk telkens het vredesproces af.

De kanttekenaars zeggen over het einde van de 1335 jarige periode: *"En dit is de zin gelijk sommigen menen dat de staat(!) van het Joodse volk veel beter wezen zal als er nog 45 dagen zullen verlopen zijn, want alsdan zou het Joodse volk van den wreden tiran Antiochus Epifanus geheel vrij en ontlast worden."* Dan. 12:12, noot 43.

